

Hypothekbank har gjort overordentlig megen Nytte for Laantagerne i Sverige. Forholdet er jo nemlig det, at paa den Tid, da Hypothekbanken blev stiftet i Sverige, var den almindelige Hypothekrente 6 pCt. og vistnok hyppig ud derover. At Forholdet var det, vilde det ærede Medlem iøvrigt have kunnet se i Loven om den svenske Hypothekbank og i de ligeledes trykt foreliggende Statuter for de svenske Kreditforeninger. Han vilde der kunne se, at Hypothekbanken udlæner til Kreditforeningerne til en Rente af indtil 5 pCt. og ud derover kun blandt Andet med kongelig Tilladelse, og han vilde kunne have set af Statuterne, at Kreditforeningerne udlæne til Grundeierne til en Rente af indtil 6 Procent. Altsaa paa den Tid, da Hypothekbanken blev stiftet, blev indtil 6 Procent anset for at være en passende Rente i Sverige. Nu stiller det sig jo saaledes, at det er lykkeligvis den svenske Hypothekbank at erhverve en saadan Kredit, at den har kunnet stifte sit sidste Laan til $3\frac{1}{2}$ Procent og til en Kurs, om jeg husker ret, af omtrent 94. Jeg tør ikke sige, at Tallet er exact, men Kurser paa det seneste Laan, der er mig bekendt, er nu $95\frac{1}{2}$. Det forekommer mig altsaa, at det hele taler for, at den svenske Hypothekbank har arbejdet til stor Velsignelse for Landet, og at det, at man kan paavise, at den til Tider, navnlig i sin Begyndelse, har maattet betale en betydelig højere Rente end den, vi anse for en billig Rente, beviser aldeles Intet med Henhyn til den svenske Hypothekbanks Virksomhed. Det ærede Medlem berørte ogsaa Forholdet til den norske Hypothekbank, og det ærede Medlem angav ogsaa ganske rigtig, at Bestyrelsen der bestaar af 3 Medlemmer, hvoraf et er udnævnt af Kongen og to valgte af Stortinget, altsaa svarende til den danske Rigsdag, men hvad det ærede Medlem ikke nævnte, er, at Debitorerne i Norge ere uden nogen som helst Indflydelse paa hele Hypothekbanken. Den norske Hypothekbank er jo i Virkeligheden svarende til en dansk Kreditforening, idet den ganske umiddelbart besørger Laanene til de enkelte Laantagere, men ikke desto mindre ere Debitorerne i Norge uden nogen Indflydelse paa Bankbestyrelsen, hvilket mig bekendt ikke har medført nogen Uæmpe. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Bluhme) gjorde i Gaar den Bemærkning, at han antog, at naar Kreditforeningerne ikke bevarede det samme Maal af Selvtyre, som de have nu, vilde de efter hans Formening ikke benytte Hypothekbanken, men de vilde holde sig udenfor den. Jeg tror, at det ærede Medlem tager feil deri, men selv om det skulde ske, vilde det jo staa

Kreditforeningerne fuldstændig frit for at fortsætte deres Virksomhed ligesom tidligere. Det maa jo ikke overses, at Lovforslaget paa ingen Maade tvinger de gamle Kreditforeninger til at træde ind som Interessenter i Hypothekbanken. I den Henseende har jeg været langt mere liberal i mit Lovforslag end den svenske Hypothekbank er, thi hvad siger den svenske Hypothekbankslov? Den siger, at fra denne Lovs Ikrafttræden ophører Kreditforeningernes Ret til at udstede Papirer, med andre Ord, man overfører deres Livsraad. Det er der ikke Spor af i det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig ogsaa kunde være beroligende for ærede Medlemmer, der maatte være af samme Mening som det ærede Medlem for Veile N. 3. V. (Th. Nielsen), at Kreditforeningerne kunne tilveiebringe lige saa billige Laan som Hypothekbanken. Thi kunne de det, saa kunne de jo fortsætte deres Virksomhed, det er der jo Intet til Hinder for. Efter min Overbevisning vilde det kun være en stakket Dans, de kom til at springe, idet de efter min Overbevisning ikke vilde kunne konkurrere med Hypothekbanken, medmindre der da virkelig imellem de Laansøgende skulde være et stort Tal af dem, som sætte et ringe Maal af Selvtyre saa høit, at de hellere vilde betale deres Laan dyrere for at være med i en Forening med et større Maal af Selvtyre end modtage billige Laan i en Forening, der har et lavere Maal af Selvtyre. Dersom virkelig Laantagerne her i Landet sætte i den Grad Pris paa at kunne afgive deres Stemme ved Bestyrelsesvalg, Generalforsamlinger o. s. v., med en videregaaende Indflydelse, end den kan forudsættes efter dette Lovforslag, — dersom de virkelig sætte en saadan Pris derpaa, siger jeg, at de ville betale Laanene dyrere, er der jo glimrende Udset til, at de gamle Kreditforeninger seirrig ville kunne konkurrere med de nye Hypothekforeninger, der blive forsynede af Hypothekbanken med billige Penge. At den hele Tanke skulde falde sammen, fordi de gamle Foreninger, af en hvilken som helst Grund det nu end maatte være, vilde holde sig uden for Forbindelse med Hypothekbanken, derom kan man paa ingen Maade udtale noget Bestemt. For mig staa det saaledes, at der er al Sandsynlighed for, at, dersom de gamle Kreditforeninger ikke benytte sig af Leiligheden til gennem Hypothekbanken at faae billige Ublaansmidler, skal der sandelig nok dukke nye Kreditforeninger op ved Siden af dem og benytte de billigere Ublaansmidler, og lad os saa se, om de gamle kunne staa i Konkurrencen. For mig vilde det staa som meget beklageligt, om denne Omfindtlighed